

ARPAUSO KALIAN

Edo *Arpuša kalia*n, geyenian deitzen dan bezela, bizi zan Tolosa-n oraindik urte asko ez dala, Shanti *šugur-moch*.

Arren sugurra bazan gero Santa Mariya-ko santuben besua añakua. Bañan *šelebria* bai. Makiñabat far egiten zuten bere bizkar.

San Juan gabian, etzan zezen-suskorik arrek aña chinparta botatzen zubenik. Gizonak bezela eran ta umiak bezela moškortu, lenguz gañera luzatzen zitzayon sugurra, kana bat.

¿Nola ez? Danak arren sugurrari tiraka ari ez ziranian, onik ez bazeukaten.

Bañan Shanti-ri ajola guchi. ¡Urtian bein San Juan! oju egingo zuben, ta irrintzi bat eta bi kabriola-rekin, gizona gelditzen zan, erregia bere koruba-rekin baño askitubago.

Echera juatian kontubak. Bazeukan emastia, seme alabak ere koskortu šamarrak, eta batak eta bestiak an erakusten ziyoten *semper*.

Izan ere echi artan, Shanti *šugur-moch*, zan azkeneko kondarra.

Seme alabak ere, edozein gauza esaten ziyoten. Bein batian oso asarretu zan Shanti ta ekin zioten bere seme alabai esanaz:

—Nere aitari orlakorik erantzutera ausartu baziñaten, Jaungoikuak daki zer egingo zizuten.

—¿Zure aita? Izango zuben zure antza.

—¿Nere aita? Zuben aita ez bezelakua zan nere aita, zer uste dezute zubek.

Eta azarre biziyan an juañ zan eskallera bera marmaizoka ta dea-darka, ta eriyo izugarriyan, etzan gelditu bere buruba ardoteigira bota arte.

An zegon, oitu bezela, Pillipe *Churrut*. A zer teinkazua egin zion Shanti-ren sugurrari, atietan ikusi ordurako.

Bañan laister adiskiratu ziran. Asi ziran Tolosa-ko kontu, ta aztu zitzaizkan Shanti-ri, aserriak, seme alabak, eta baita sugurra ere.

Izan ere tolosarra zan buruko illietatik oñeko azkazaletaraño.

Arrentzako etzan *katedralik* Tolosa-ko Santa Mariya bezelakorik, ez ere ibil-lekurik Igarondo-ko zumardiyaren antzekorik, ez iturririk portalekuaren ichurakorik. Lerdia zeriola aritzen zan Tolosa-ko edertasunak goitutzen. Gauza bat bakarra zan charra. Arpuša kaleko eche bat: bere echia.

—¡Gezurra dirudi Tolosa-ko zeru ederra-ren erdi-erdiyan, orlako inpernuba arkitzia!

Ala esaten zuben Shanti gisarajuak.

Arro-aldi izugarri bat eman ziyoten beste egun batian, atera zan echetik chimistak egiten, billatu zuben Pillipe *Churrut* eta eraso zion:

—Ire gatik nachiok ni inpernuban sartuta.

—¿Nere gatik?

—Bai, ire gatik. Nerekin eskondu baño len, egondu itzan nere andriarekin eskontzeko.

—Egiya.

—¿Eta zergatik ez itzan eskondu? ¡Ez dek ori lagunari egiteko aziyua! Ire gatik nachiok ni inpernubaren erdiyan. Nere andriarekin eskondu ez itzalako. Lagun char bat aiz i!

A. DARRA

